

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-08-09)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-08-09)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 136. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010132.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Marienbad, d. 9. August 1862.

... De siger i Deres sidste venlige Budskab til mig: „Tænk om Venedig blev befriet inden 1866.” De er trofast ogsaa i Deres Ønsker, og efter min egen Teorie faaer man jo sine Ønsker opfyldte, naar man kun trofast holder ud med Ønsket, men for mig seer Planen med 1866 meget tvivlsom ud. Jeg troer ikke, at jeg længer er skikket til at reise, Vingerne ere for beklippede paa mig til at flyve saa langt mere; det smerter mig, at det er saaledes, men saa-ledes er det nu. Jeg kommer vist til at sidde paa Aastedet og vente paa Brev fra min Bommer-Ven, som da De sidst besøgte hiin Stad over alle Stæder. Dog Tiden vil vise, om jeg skal kjende Bom af Breve eller see Alt det Herlige med egne Øine; det sidste har jeg ingen Tro til, dog Tak for, at De endnu ikke har opgivet mig.

Her siges, at General Benedek pludselig er kaldet hjem herfra, og han er virkelig reist.¹ Han saae noget mørk ud for noget siden, dog den sidste Dag, jeg saae ham, lod det, som om hans Stemning var bedre. Man kunde forresten have seet den Mand fra Morgen til Aften uden at ane, at der var noget udmærket ved ham. Ungarerne ere dog nogle prægtige Mænd at see til; her er mange ved Badet, og mine Øine forlyste sig ret ved Beskuelsen af disse kraftige manddige Skikkelser...

Søndag d. 10.

... Jeg haaber fremdeles paa at kunne tage herfra d. 23. og tager da lige til München. Naar jeg altsaa kører herfra den 23., maa jeg jo kunne være i München d. 25. og sige et ærligt hjerteligt Goddag til Dem d. 26. Blot nu denne Udsættelse ikke er Dem til Byrde, men ikke sandt? De vilde have den Frimodighed ærligt at sige mig dette? Nu skal jeg atter i Bad og maa file med at slutte. Farvel! Vær ikke vred, men tro, at om jeg end ikke skriver saa flittigt, s. 137da er De derfor ikke mindre i mine Tanker, Tanker, som hvis De kjendte dem, vilde overbevise Dem om, at jeg er Deres

inderlig hengivne
Veninde.